

højtærede Minister har paa vor Anmodning med stor Beredvillighed tilstillet os de diplomatiske Depecher og Noter, som ere vekslede, selvfølgelig i Oversættelse. Alt dette har uundgaelig maattet tage Tid, ganske bortset fra, at Sagens Betydning jo ogsaa maatte kræve en meget alvorlig Overvejelse. Desværre, maa jeg sige, har Resultatet af de Overvejelser, der have fundet Sted i det som Udvalg samlede Landsting, ikke ført til nogen Enighed. Udvalget eller Tinget har delt sig i et Flertal og to Mindretal, og jeg beklager, at denne Deling atter i det væsentlige synes at være gaaet efter de politiske Linier, som ellers skille os ad i det offentlige Liv. Jeg havde kunnet tænke mig som muligt, at denne Sag, der har saa almen Interesse, kunde været uberørt af Døgnpolitikken, som ellers skiller os paa saa mange Punkter. — Efter at Sagen paa denne Maade er bleven behandlet af det samlede Ting som Udvalg, og Forhandling har været ført med den højtærede Minister, kunde det jo egentlig synes overflødig, at dette Møde i Dag blev afholdt, thi alle de Spørgsmaal, som det her drejer sig om, ere selvfølgelig vel overvejede i Udvalget, og jeg tør jo antage, at det Resultat, Udvalget er kommet til, og som har faaet sit Udtryk i vor Betænkning, ogsaa vil blive Resultatet af dette Møde. Imidlertid har den Betragtning dog været overvejende her i Tinget, at en Sag af den Betydning, som har givet Anledning til saa megen Drøftelse i Bladene og i Publikum, har Krav paa at blive forhandlet her for aabne Døre, for at enhver af de Mænd, som deltager i disse Forhandlinger og Sagens Afgørelse, kan fremlægge for Offentligheden Grundene for sin Stilling.

Naar jeg nu som Ordfører for Flertallet skal indlede denne Forhandling, vil jeg begynde med at sige, at jeg ikke vil indlade mig paa den *Maade*, hvorpaa disse Forhandlinger oprindelig ere bleve indledede, lige saa lidt som jeg vil indlade mig videre paa, hvad man kalder „Nachspielet“, som synes næsten at blive det interessanteste. Men det, der senest i dette Nachspiel er kommet frem, giver mig dog Anledning til at rette det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, om der er ham noget bekendt om, at det skal være tvivlsomt, om man i Kongressen vil bevilge de 5 Millioner Dollars, der er Tale om at give for Øerne, og om den højtærede Minister har anden Garanti for, at dette Beløb 90 Dage efter Traktatens Ratifikation vil blive betalt, end den, som inde-

holdes i Traktatens 5te Artikel. Jeg skal, som sagt, ikke indlade mig paa nogen Dom hverken over Indledningen eller Epilogen til hele denne Traktat. Traktaten, som den foreligger for os, er afsluttet paa ganske regelmæssig Maade, ved regelmæssige Forhandlinger baade af den tidligere og den nuværende Regering, saa derved er der intet at bemærke, og jeg vil kun udtale som min Mening, at jo før der kan blive kastet et Slør over hele den Uhygge, som den Traktat har givet Anledning til at fremdrage for Offentligheden, des bedre forekommer det mig, at det vilde være. Men det Spørgsmaal, jeg har rettet til den højtærede Udenrigsminister, haaber jeg, han her vil have den Godhed at besvare. — Af alle de Aktstykker, vi have modtaget af den højtærede Minister, vil der, antager jeg, ikke komme noget frem under denne Forhandling. De ere meddelte fortroligt, og ifølge diplomatisk Skik fremdrager man ikke for Offentligheden den Art Korrespondance. Det, der ligger offentligt for om denne Sag uden for Traktaten, er da væsentligt kun den højtærede Ministers Udtalelser ved Traktatens Behandling i det andet Ting, og jeg skal tillade mig at dvæle nogle Øjeblikke ved det, han der har fremsat.

Den højtærede Minister sagde under Sagens Behandling i det andet Ting blandt andet følgende, som findes i Folketingets Forhandlinger Sp. 4624, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den Passus i den højtærede Ministers Udtalelse, som jeg vil knytte nogle Bemærkninger til. Den højtærede Minister siger: „Jeg har gentagne Gange fremhævet, at det er med største Sorg, at jeg for mit Vedkommende skrider dertil, og jeg har tillige overbevist mig om, dels ved Udtalelserne i Udvalget, dels ved Forhandlinger og Samtaler med de allerfleste enkelte Medlemmer, at det er en Følelse, som deles overalt. Jeg antager ikke, at nogen dansk Mand uden dyb Sorg kan se dette gamle Baand, der har bestaaet i omtrent 200 Aar mellem Moderlandet og disse Kolonier, blive løst, men jeg mener, at her ere vi paa et Punkt, hvor man maa tage Følelsen fangen under Forstanden. Der er ikke Tvivl om — og det har jeg ogsaa paavist med objektive Data —, at Øerne ved at komme ind under den store og handledygtige amerikanske Fristat ville faa en ganske anderledes glimrende Fremtid end den, de nogen Sinde ville kunne erhverve under vort Flag, og jeg har tillige søgt at godtgøre, at de Betingelser,